

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๗๘/๒๕๕๖ ศาลแขวงสุราษฎร์ธานี
ศาลปกครองนครศรีธรรมราช

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
พระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาขึ้นฟ้องผู้กู้ให้รับผิดชอบตามสัญญากู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และให้ผู้ค้ำประกันรับผิดชอบตามสัญญาค้ำประกัน เห็นว่า เนื้อหาของสัญญากู้ยืมเงินกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อศึกษามีสาระสำคัญเป็นการให้จำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินโดยกำหนดวิธีชำระเงินคืนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วเท่านั้น โดยจำเลยที่ ๑ ผู้กู้เป็นผู้รับบริการด้านเงินทุนเพื่อการศึกษาจากโจทก์ จึงเป็นสัญญาทางแพ่ง มิได้มีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครองตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และมีใช้สัญญาที่โจทก์มอบให้จำเลยที่ ๑ เข้าดำเนินการบริการสาธารณะโดยตรงหรือเข้าร่วมดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะกับโจทก์ อันมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครองและแม้โจทก์มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการให้นักเรียนหรือนักศึกษากู้ยืมเงิน การชำระหนี้และการนำเงินส่งกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายดังกล่าวก็ตาม แต่มูลพิพาทคดีนี้ก็เป็นเรื่องการบังคับชำระหนี้ตามข้อตกลงในสัญญากู้ยืมเงินซึ่งเป็นสัญญาทางแพ่ง มิได้เกี่ยวกับการใช้อำนาจทางปกครองตามบทกฎหมายดังกล่าวแต่อย่างใด ข้อพิพาทระหว่างโจทก์กับจำเลยที่ ๑ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งที่อยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมและข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาค้ำประกันซึ่งเป็นสัญญาอุปกรณ์ จึงอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมเช่นเดียวกัน